

holdet, idet jeg minder om, at den heromhandlede Bank kom ud for Vanskeligheder i Løbet af Sommeren, efter at Bankens i Begyndelsen af Aaret 1922 havde været ude for Vanskeligheder, som nødvendigjorde en Rekonstruktion, ved hvilken betydelige Afskrivninger og tillige Tilvebringelsen af en ny Kapital fandt Sted, og man mente da, at Bankens fortsatte Virksomhed var sikret. Det viste sig imidlertid, at Kreditindskrænkningen og andre Vanskeligheder berørte Banken meget stærkt, og dette i Forbindelse med den Omstændighed, at Rekonstruktionen i 1922 formentlig ikke har været tilstrækkelig dybtgaaende, resulterede i en Undersøgelse, der fandt Sted paa Foranledning af Bankens egen Ledelse. Der førtes derefter nogle Forhandlinger mellem Bankdirektøren og Hovedbankerne her i København, og disse Forhandlinger resulterede i et samlet Møde om Aftenen den 17. Juli, hvori Repræsentanter saavel for de private Banker som for Nationalbanken deltog, og til dette Møde havde man ogsaa anmodet mig om at komme til Stede. Ved de Forhandlinger, der her fandt Sted, gik Overvejelserne ud paa at faa de private Banker og Nationalbanken til paa ny at træde til for at hjælpe Fortaget over Vanskelighederne, om ikke just under den Form, at Banken skulde fortsætte, saa dog saaledes, at de andre Banker overtog Garantien for Sparemidlerne, som efter de foreliggende Opgørelser mentes at være sikret — ja, en Del af Aktiekapitalen mentes endog efter disse Opgørelser at være i Sikkerhed. Forhandlingerne om denne Bankernes Garanti eller Overtagelse af Likvidationen, eller hvad det nu kunde blive til, resulterede imidlertid i, at Bankerne efter indre Samraad erklærede, at de ikke kunde paatage sig denne Opgave, og da Nationalbanken for sit Vedkommende ikke alene kunde paatage sig noget saadant, var Mulighederne for en Afværgelse af Sammenbrudet ikke til Stede. Under Forhandlingerne rejstes sluttelig ogsaa Spørgsmaalet om Statens formodede Forpligtelser. Jeg mente paa Statens Vegne at maatte erklære, at Staten ikke kunde tænkes villig til at indtræde som Garant eller Hjælper i den foreliggende Situation, idet jeg maa gaa ud fra, at det ikke kan gøres til fast Regel, at Staten overtager Risikoen ved private Forretninger, der gaar til Grunde. Selvfølgelig var Lukningen af Banken, som fandt Sted den 18. Juli, en beklagelig Katastrofe, for saa vidt som store Kredse af Erhvervslivet var knyttet til denne

Bank, hvis Balance jo var oppe paa omkring 250 Mill. Kr., saaledes at det altsaa drejede sig om en ganske anselig Virksomhed med mange større eller mindre Virksomheder knyttet til sig. Nye Vanskeligheder for Erhvervslivet kunde selvfølgelig ikke undgaas, ligesom en Mængde Smaafolk, der tænker paa at bygge egne Hjem igennem Parcellforeninger og deslige, var knyttet til denne Bank, havde deres Sparemidler indestaaende der og maatte se dem beslaglagt, saaledes at de Planer, de havde haft om Byggeri og andet, ikke kunde fremmes.

Under disse Omstændigheder maatte det næste være at søge afværget, at enkelte Kreditorer kunde opnaa Særfordele ved at benytte Konkurslovens Regler. En jævn Afvikling af Bankens Engagementer under sunde, forretningsmæssige Former maatte utvivlsomt være det, der gav Udsigt til det gunstigste Resultat saavel for Aktionærer som for Indskydere, og, som sagt, efter den Opgørelse, der forelaa for mig den 17. Juli, syntes det at være tvivlsomt, om hele Aktiekapitalen vilde gaa ned, eller med andre Ord temmelig sandsynligt, at Indskyderkapitalen kunde forblive uberørt. I hvert Fald var de foreliggende Omstændigheder i høj Grad egnede til at gøre det klart, at en hurtig Indgriben fra det offentlige Side var nødvendig for at sikre en rolig og forretningsmæssig Afvikling og sikre den under en saadan offentlig Kontrol, at alle berettigede Interesser kunde siges at være varetaget, og ikke mindst gjaldt det, som alt sagt, om at afværge de store Tab, som en pludselig Konkursbehandling kunde have paaført Banken og ganske særlig Bankens Indskydere. Da nu Rigsdagen ikke var samlet paa det Tidspunkt, der her er Tale om, maatte der handles i Overensstemmelse med Grundlovens § 25, og der udstedtes da den foreløbige Lov, som man kender, og som fik Kongens Stadfæstelse den 21. Juli.

I Henhold til denne Lov er der blevet udnævnt en Likvidationskomité paa 5 Medlemmer, som har arbejdet med Afviklingen i de siden forløbne Maaneder. I det Lovforslag, som nu foreligger vedtaget af Folketinget, er det bestemt at udvide Likvidationskomiteens Medlemsantal til 7. Dette har ikke mindst sin Begrundelse i, at der siden det Tidspunkt, da Banken brød sammen, er kommet til at foreligge mere nedslaaende Oplysninger om dens Forhold, Oplysninger, som i hvert Fald ikke paa samme Maade som de tidligere udelukker Indskyderne fra at lide Tab, og